

el Periòdic BUSINESS

L'ACTUALITAT ECONÒMICA DEL PRINCIPAT

Alex Fusté
Pàg ► 3

Bo 10 anys del tresor EUA. Una temptació per traders i gestors

Pere Brachfield
Pàg ► 3

Aspectes comptables i financers del descompte per pagament

Jaime Mesas
Pàg ► 3

Consultori fiscal

Blockchain: tecnologia disruptiva?

Jordi Riera

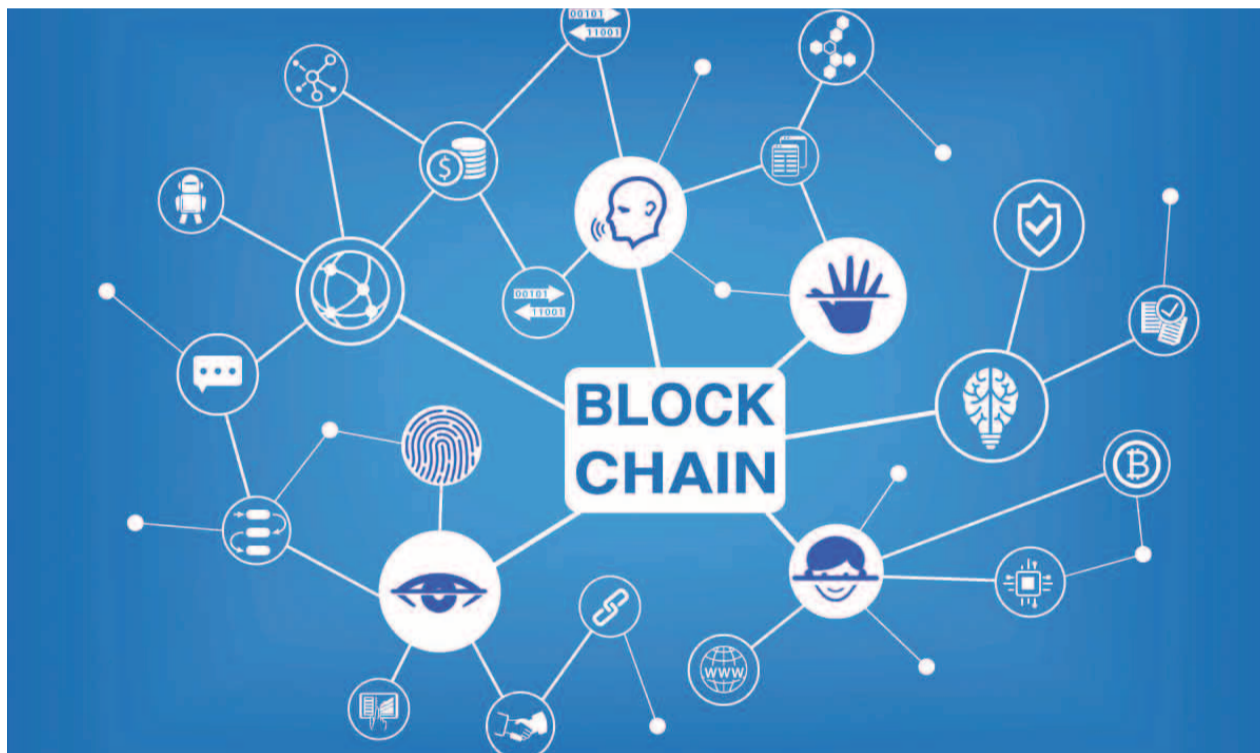

Private Wealth Management
Andbank

DISRUPTIU (Diccionari de l'enciclopèdia catalana)
formació culta anàloga sobre la base del ll. disruptus, -a, -um, participi de disrumpere 'esmicolar'
adjectiu: que produeix disruptió.
Descàrrega disruptiva.

També podríem definir-ho com a la interrupció sobtada d'alguna cosa. I es pot afegir que acostuma a utilitzar-se en sentit figurat, especialment com en el cas que ens ocupa.

Al llarg de la història podem trobar diferents casos d'innovacions disruptives, és a dir d'aplicacions, invents o troballes que han provocat un enorme canvi en una empresa, un sector o fins i tot a una economia en tot el seu abast. Un dels exemples més obvis és In-

ternet, que ha revolucionat les relacions econòmiques i les comunicacions.

Un altres cas molt proper pot ser el de la telefonia mòbil, òbviamet ali-

mentat i potenciat per els desenvolupament de les xarxes de dades. No fa tants anys les cabines telefòniques ocupaven els carrers per a facilitar la

comunicació per veu.

I si anem més enrere, probablement la popularització de la televisió va provocar una nova forma d'enten-

dre l'entreteniment, i va generar un nou espai d'oci que abans no existia, o només estava ocupat per la ràdio.

Tots aquests casos són exemples d'innovacions que van provocar canvis transformacionals, amb un gran impacte no només en l'àmbit econòmic, sinó també sociològic.

Però comencem pel principi. Què és Blockchain? Es tracta d'una tecnologia tan innovadora? Intentarem que el desconeixement no ens impedeixi fer una valoració adequada.

Han estat les criptodivises les que han començat a popularitzar aquesta concepte, ja que es tracta de la tecnologia que fa possible el funcionament de les divises virtuals.

Blockchain es podria definir com una cadena de blocs que registren comptablement successos digitals, i (i aquí ve una de les essències) està distribuït o compartit per diferents parts. D'altra banda, només es pot actualitzar segons els propis participants i la informació no pot ser eliminada.

O dit d'una manera més senzilla, es tracta d'una gran base de dades descentralitzada i amb la informació encriptada.

Quins són els principals avantatges que suposadament ofereix?

Abaratiment de costos: s'eliminen intermediaris en els processos

Transparència i traçabilitat: les dades registrades tenen rastre històric i no es poden eliminar

Flexibilitat: es pot operar tot tipus

Passa a la pàgina següent

Pàg ► 4

Andorra manté l'atractiu per invertir-hi

Romero destaca que Andorra ha deixat de ser un paradís fiscal

Pàg ► 4

La CEA prioritza el Pla de salut abans que la reforma de la CASS

La patronal aposta per implantar les mesures de contenció i de racionalització de la despesa

Pàg ► 4

Cinca lamenta l'incompliment de l'INAF amb els comptes

El ministre veu malament que l'INAF no hagi presentat l'informe al Tribunal de Comptes

Pàg ► 4

El reglament de mercaderies sensibles augmenta el control sobre el tabac

El reglament precisa les modalitats de la llicència d'operador i detalla la informació en els llibres de registre

ANDBANK
Private Bankers

ViaT

No facis més cues

Per només 15 € / l'any *

Amb el ViaT d'Andbank també podràs pagar als aparcaments SABA de Barcelona.

Demana'n més informació al teu gestor.

*IGI no inclòs
Cost inicial del dispositiu 42 € IGI no inclòs

Ve de la pàgina anterior

de transaccions, tot i que el Bitcoin ens ha fet pensar que s'ha creat per a operacions monetàries.

Podríem dir llavors que aquesta tecnologia suposarà la digitalització definitiva de molts processos interns i externs que es produeixen en moltes companyies.

Una dels exemples més habituals de trobar són els que és coneix com a smart contracts. (contractes intel·ligents), i ve a ser una forma d'assegurar-nos que s'acompliran els fets descrits en el contracte de forma segura i ràpida. Els termes signats s'executaran amb les condicions estipulades, sense la possibilitat d'una valoració humana.

Haurem de tenir molt present les transformacions pel blockchain

La seva aplicació al món de les finances, i en especial als bancs i a les asseguradores sembla força obvi. Però la realitat va més enllà, i probablement arribaran aplicacions en altres àmbits.

Però quins són els reptes que una tecnologia tan jove com aquesta presenta per als propers anys?

En l'actualitat s'està treballant en dos aspectes que encara estan en fase evolutiva: la velocitat de les transaccions, que depèn de qüestions estructurals, i la ciber seguretat.

La creació d'un marc regulador també li permetrà guanyar credibilitat i garanties.

Potser és massa d'hora per concloure si es tracta d'una tecnologia realment disruptiva. No sabem quin pot ser l'abast ja que entre d'altres motius es troba en els seus inicis. De fet, no és la única tecnologia amb potencial.

En els últims temps, ja comencem a estar habituats a sentir a parlar de la intel·ligència artificial, la impressió en 3D, les aplicacions robòtiques o la realitat virtual. Però sí sembla clar que les expectatives creades comencen a ser

reals i de gran magnitud.

Un bon exemples el trobem en algunes grans corporacions i fins i tot en alguns Estats i organismes públics, que estan realitzant importants inversions.

Tots nosaltres, i en especial els in-

versors, haurem de tenir molt present les transformacions que viurem en els propers temps arran de les aplicacions del blockchain, i com les diferents companyies són capaces d'adaptar-s'hi.

Consultori fiscal

Jaime Mesas

Llei 5/2014, del 24 d'abril, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

El consultant és una persona física resident al Principat d'Andorra, propietària de dos béns immobles situats a Andorra destinats a l'arrendament de pisos i locals comercials, i que foren adquirits per herència l'any 2011.

Les rendes obtingudes pel consultant derivades dels dos béns immobles són declarades com a rendes d'activitats econòmiques en modalitat d'estimació directa, als efectes d'elaborar la seva de-

claració de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

El consultant es planteja procedir a la transmissió d'un bé immoble i seguir explotant l'altre bé immoble.

El motiu de la consulta es tenir la seguretat de quin ha de ser el valor dels dos béns immobles esmentats als efectes de l'aplicació de les disposicions de la Llei 5/2014, del 24 d'abril, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques (d'ara en endavant, LIRPF) per a l'exercici 2018 i següents.

En relació amb la Consulta, el DTF informa que el Decret legislatiu del 7-02-2018 de publicació del text refós de la Llei 5/2014, del 24 d'abril, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, a la disposició addicional segona, sobre el cost d'adquisició dels béns immobles, estableix que:

«Els obligats tributaris que obtinguin rendes d'activitats econòmiques i siguin titulars de béns immobles afectes a la seva activitat econòmica i hagin estat adquirits abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, consideraran com a valor dels béns, a l'efecte d'aplicar les disposicions d'aquesta Llei, el major dels dos següents: el valor de mercat d'aquests béns a 2014, segons resulti d'un informe de valoració emès per un expert independent o el seu cost d'adquisició acreditat de forma fefaent.

Aquest valor dels béns s'obté deduït del cost d'adquisició o del valor de mercat dels imports esmentats en el paràgraf anterior, l'amortització lineal que correspongui als anys transcorreguts entre la posada en funcionament de l'element i la data d'aplicació d'aquesta llei.

En relació amb aquests elements, correspon al contribuent la càrrega de provar fefaentment la data de posada en funcionament d'aquests, el preu de mercat de l'element patrimonial, així com l'amortització i les correccions valoratives realitzades comptablement amb anterioritat a la data d'aplicació efectiva d'aquesta llei; la falta de prova d'aquests aspectes determina la impossibilitat d'amortitzar aquests elements després de l'aplicació efectiva de la llei.»

Vist que l'immoble es va adquirir mitjançant herència l'any 2011, el seu valor el 2014 correspondrà al valor de mercat determinat en aquesta data, segons resulti d'un informe de valoració emès per un expert independent, minorat amb l'amortització lineal que correspongui

als anys transcorreguts entre la posada en funcionament de l'element i la data d'aplicació de LIRPF. Atès que la finalitat de l'impost és gravar la renda obtinguda per les persones físiques en funció de la seva quantia i de les seves circumstàncies personals i familiars, i que segons es desprèn de l'exposició de motius de la Llei 42/2014, de l'11 de desembre, de modificació de la Llei 5/2014, del 24 d'abril, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, l'objectiu de la norma és evitar que les rendes generades abans de l'aplicació efectiva de l'impost (i, per tant, en un moment en què no hi havia imposició sobre la renda de les persones físiques residents a Andorra) sofreixin tributació per l'impost en el moment de la seva percepció efectiva per part dels seus titulars, el DTF entén que per determinar la renda derivada d'una transmissió efectuada a partir de l'1 de gener del 2015, el consultant haurà de tenir en compte que el valor net fiscal de l'immoble correspondrà al valor determinat segons la disposició addicional segona de la Llei 5/2014 minorat amb l'amortització dotada a partir de l'entrada en aplicació de la mateixa llei.

No obstant això, vista l'exposició de motius esmentada i que la finalitat de la norma és gravar les rendes obtingudes per persones físiques residents fiscals a Andorra a partir de l'entrada de l'aplicació de l'impost, la disposició addicional segona de la Llei 5/2014 no té efectes sobre la despesa fiscal deduïble en concepte d'amortització; aquesta es determinarà aplicant sobre el valor d'adquisició de la construcció els coeficients d'amortització lineal a partir dels períodes d'amortització establerts a l'annex I de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats, tenint en compte que la vida útil de l'immoble es va iniciar en el moment en què el consultant va posar en funcionament l'element.

Aquesta setmana volem compartir amb els lectors la Consulta Vinculant del Departament de Tributs i de Fronteres (d'ara en endavant, DTF) número CV0107-2018 en relació amb l'aplicació de la disposició addicional segona de la

Descompte per pagament

Pere Brachfield

@PereBrachfield

Director de Brachfield Credit & Risk Consultants

rioritat al moment en què l'operació s'hagi realitzat, és a dir, que no estan en la factura, és obligatori expedir una factura rectificativa (que compleixi els requisits de l'article 15 del Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació).

La factura rectificativa és un document que s'utilitza per corregir, modificar o reafirmar una factura original emesa amb anterioritat. La factura rectificativa permet a l'expedidor de la factura de venda realitzar una reducció de la base imposable pel descompte per pagament immediat i obtenir la rectificació de la quota impositiva de l'IVA repercutida en la factura original; aquest és un requisit fiscal obligatori per obtenir la compensació de la diferència entre l'IVA meritat en la factura original i l'import de l'IVA que realment paga el client en liquidar el preu final, que estarà compost per la base imposable menys el descompte més l'IVA meritat per la nova base imposable (base imposable inferior ja que se li ha aplicat la reducció de l'import del descompte). L'obligació per al proveïdor d'emetre una factura rectificativa està establerta en l'apartat U 2n de l'article 80 de la Llei de l'Impost sobre el Valor Afegit.

Encara que des del punt de vista comptable els descomptes sobre vendes per pagament s'hagin assimilats a la resta de descomptes comercials que es realitzen en una empresa, la política de descompte per pagament es fixa sobre la base del cost dels diners, és a dir, normalment al tipus de finançament que l'empresa obté de les entitats bancàries. No es tracta només d'una qüestió comercial, sinó que ve determinada pel mercat financer i tots coneixem com aquest pot variar en un curt termini de temps. Tot això provoca que els moments de la negociació en els que s'estudien determinats percentatges de descompte i dies de pagament es converteixin en conflicte que pot enfrontar a les parts involucrades.

Per a la implementació dels descomptes per pagament cal tenir en compte una sèrie de factors. En primer lloc, hem de calcular el termini real avançat en el cobrament de la factura, no el ter-

mini teòric. En funció de l'instrument de pagament, els dies pactats i els reals de vegades es veuen distorsionats per diferències degudes als dies de float quan el client utilitza una modalitat de pagament en la qual té el control, com pot ser el pagament amb xec bancari. En segon lloc, tindrem menys temps per resoldre les disputes i controvèrsies que puguin sorgir amb el client. L'empresa proveïdora ha de ser capaç de donar una solució més ràpida i efectiva a les incidències i litigis dels clients als quals s'ha aplicat un descompte per pagament; en cas contrari, estem donant-li bones raons per demorar el pagament més enllà del que s'ha acordat amb l'aplicació del descompte. En tercer lloc, cal controlar que els clients que gaudeixen de descomptes per pagament permanents, al cap de cert temps estiguin pagant les factures amb més dies de demora del pactat. En quart lloc, no es deu considerar una forma habitual de finançar-se ja que en moltes ocasions el proveïdor no podrà comptar amb aquest recurs per obtenir liquiditat en el moment que tingui necessitats urgents de tresoreria. En cinquè lloc, les condicions i percentatges de descompte que es pactin s'han revisen periòdicament a causa de les fluctuacions dels tipus d'interès en el mercat financer. En sisè lloc, cal ser selectius en l'oferiment de descomptes per pagament i concedir-lo només en els productes que tenen un bon marge de contribució en els seus preus de venda ja que podem patir pèrdues si atorguem

descomptes en la venda d'articles que tenen molt poc marge brut. I en setè lloc, és convenient incloure en els contractes o en les condicions generals de venda tot el relacionat amb els descomptes per pagament perquè no es produeixin errors d'interpretació per part dels clients en quedar tota la informació per escrit.

Des del punt de vista teòric, el cost financer del descompte per pagament hauria de ser igual o inferior a l'estalvi en costos financers que es pugui aconseguir gràcies als dies reals d'avançament en el cobrament de les factures, suposant que el proveïdor ha finançat els seus mercaderies amb préstecs bancaris a curt termini i que li interessa reintegrar al banc els diners del crèdit com més aviat millor per estalviar interessos de finançament del seu actiu corrent. Aquest seria el cas d'un proveïdor que finança les seves existències amb una pòlissa de crèdit, que és una fórmula de finançament molt habitual en la qual bàsicament tenim un préstec però que en realitat és una cessió d'un dret temporal a endeutar-se fins a un determinat límit concedit per una entitat financera, i el beneficiari de la pòlissa pagarà només interessos per les quantitats efectivament disposades i no per la totalitat del crèdit concedit.

No obstant això, a més del tipus d'interès mitjà ponderat de finançament a curt termini que ha de suportar el proveïdor, també influeix el rendiment que cada empresa aconsegueix obtenir el disponible que entra en tresoreria. Quan una

companyia pot obtenir una elevada rendibilitat a curt termini de la seva disponible, té molt més interès en aconseguir l'entrada de fluxos monetaris que una altra que no ho aconsegueixi. Conseqüentment a l'hora de negociar els descomptes per pagament immediat, també cal tenir en compte aquest factor. El descompte màxim per pagament que una empresa proveïdora de béns i serveis pot oferir als compradors, en primer lloc, vindrà determinat pel tipus d'interès mitjà ponderat de finançament a curt termini que aquesta companyia ha d'abonar a les entitats bancàries. En conseqüència, perquè una empresa proveïdora -que ofereix habitualment descomptes per pagament- pugui calcular el límit en percentatge que es pot permetre concedir, ha de conèixer exactament quin és el cost mitjà dels seus recursos a curt termini i calcular el cost que representa el descompte.

Així mateix, el càlcul del descompte per pagament incorpora uns detalls que de vegades no es tenen en compte, tot i que són molt significatius. En particular cal tenir en compte aquest punt: el nostre objectiu amb el descompte per pagament és cobrar abans el nostre crèdit comercial pagant un cost financer per aquest cobrament avançat en el temps, però, quin és el termini real d'avançament en el cobrament? El termini real de temps que transcorre fins que es produeix el pagament efectiu de la factura és un punt clau per calcular el cost financer del descompte per pagament immediat. Quan es parla de termini de pagament, un element important és el mitjà de cobrament que s'utilitzarà. Si el mitjà de cobrament depèn de la voluntat del client, és a dir, està a les seves mans el llançament del pagament, sempre hi ha el risc que el pagament es retardi; per exemple, el client realitza la transferència diversos dies més tard, o el xec enviat per correu triga diversos dies a arribar. I si es demana un pagament al comptat estricte contra lliurament de les mercaderies, només podrà usar-se en petites operacions o en sectors on això sigui habitual (per exemple, en hostaleria).

Temptació per a traders i gestors

Àlex Fusté

@AlexfusteAlex

Economista en cap del Grup Andbank

Els traders caminen avui una mica desesperats en la seva particular cerca de rendibilitat. No m'estranya. Draghi i Kuroda han acabat per arrasar literalment amb tot el mercat de deute, expulsant a qualsevol participant en la recerca de renda o TIR real.

S'han obert, no obstant això, noves esperances per als traders en el món dòlar. I és que després del recent repunt en la TIR en els bons USD es donen ara dues circumstàncies que abans no es donaven: 1) La TIR del deute és superior al dividend yield. 2) La TIR real és ja positiva en pràcticament tots els trams de venciments.

De fet, després d'haver aconseguit el 3% en el bo del Tresor Americà, es va desencadenar una reacció de manual al mercat de divises, amb l'índex USD avançant prop d'un 6%, i és que molts inversors de països emergents van veure en aquests nivells de TIR en USD unes

condicions suficientment favorables. Ara bé. Els traders (autèntics artífexs dels grans moviments del mercat) segueixen preguntant-se si també ells han d'aprofitar aquests nivells i entrar en el Treasury 10 anys en el 3%.

Certament, la temptació és forta per a ells. Recordin com al desembre 2013, després d'aconseguir el 3% en el 10YUST, aquest nivell va demostrar ser el bec del cicle de normalització, per immediatament després assistir a l'ensulsiada de la TIR, amb més de 130 pb de caiguda durant el 2014 i fer un sòl definitiu en nivells d'1,4% el 2016.

El dilema està servit per a gestors i traders de tot el món. Cal comprar deute en USD a aquests nivells del 3%?

Per evitar-los una arenga de *predicador, doncs sé molt bé que després d'algun que una altra ensopgada en l'art de predir el futur no estic en la millor posició per improvisar llargs pregons, em limitaré a enumerar factors que poden ajudar a inclinar la balança en un o un altre sentit.

- Factors que conviden a esperar, i no comprar deute (UST 10) fins a nivells sensiblement més alts de TIR:

1. A diferència del 2013 (on l'anunci de

Bernanke d'acabar amb la compra de bons va provocar un fort repunt de TIR en els trams llargs, mentre que els trams curts van romandre propers a zero, donant lloc a un fort augment del pendent de la corba, incentivant la presa de durada -compra de deute a llarg-, avui el pendent de la corba de tipus d'interès és totalment plana. El que desincentiva la presa de durada mitjançant la compra de deute a llarg.

2. La Fed segueix senyalitzant alces addicionals dels tipus oficials, i sembla que seguirà amb aquesta tendència si un atén les minuts de març (en les quals lluny de semblar espantats, els membres de la Fed es mostren gairebé unànimes en les seves projeccions alcistes de PIB i inflació). Això contribuirà a mantenir les TIRs dels trams curts ben suportats en nivells alts, la qual cosa significa que tenim corba plana per a llarg. Sense incentius, doncs, per prendre durada i sense risc a la vista de retallades importants en TIRs a llarg.

- Factors si conviden a comprar deute (UST 10) en nivells actuals del 3%:

1. Portem una dècada amb banquers centrals i inversors obsessionats amb el concepte de la deflació. Ja saben el

que passa amb les obsessions. Queden ben arrelades en les ments dels participants del mercat. Si això és cert (i la meua impressió és que sí), molts es llançaran a comprar deute a llarg en USD als nivells actuals.

2. Els operadors del mercat porten 30 anys aprofitant qualsevol repunt en TIR per comprar deute a llarg, i aquesta estratègia els ha remunerat excepcionalment bé. Això ha generat una espècie de "Reflex Pauloviano" que no serà fàcil de trencar. La pauta pot continuar.

3. Per primera vegada en molt temps, la TIR del deute és superior a la TIR per dividendes. Quan passava el contrari (Dividend yield superior), els inversors rentistes havien de vendre volatilitat per generar rendes, la qual cosa explicava nivells de VIX deprimits durant molt temps -això desvetlla la veritable connexió entre: política monetària laxa, TIR de bons inferior a dividendes, venda de VIX per generar carry i bombolla de borses). Doncs bé, en les actuals circumstàncies, els inversors rentistes ja no han de vendre volatilitat per generar "carry". És més fàcil aconseguir-ho mitjançant la compra directa del bo. En absència d'una catàstrofe en les bor-

ses que torni a posar el dividend yield en nivells atractius, el deute seguirà sent atractiu.

És l'hora de prendre una decisió. Aquí va una possible ajuda:

- A Andbank pensem que certs augments en la TIR del bo USA 10 anys són possibles. Hem fixat el valor raonable en 3,2% (atesa la nostra expectativa d'inflació del 2,2%, això ens deixa una TIR real de 100 pb, que històricament ha estat un bon nivell d'entrada).

- Dit això, els tres últims factors faran que sigui difícil aconseguir nivells majors de TIR, per la qual cosa començar a construir durada de forma gradual podria ser una bona decisió. També amb una visió de llarg termini, pensem que els preus globals no s'acceleraran molt més, ni de manera constant. El que hauria de prevenir-los d'estar molt infraponderats avui en durada.

Com començar?

- Hauríem de tenir una part important de la nostra cartera de deute en Bons 12 mesos en USD al 2,25%: TIR real positiva + liquiditat en cas d'un període d'estrès en mercat que faci aflorar oportunitats d'inversió.

- Hauríem de tenir també bons a 12 mesos de Canadà: TIR nominal 2% + dòlar CAD sembla barat en PPP.

- De menra gradual, anar reduint la infraponderació en durada.

Espero que els resulti d'utilitat

Un professor d'ESADE assegura que Andorra manté l'atractiu

L'expert destaca l'adaptació del Principat als estàndards internacionals en matèria econòmica

Andorra manté l'atractiu per invertir-hi. Així ho ha assegurat el professor d'ESADE, soci de Crowe Horwath a Barcelona i director fiscal internacional de la firma, Jesús Romero. Per a aquest expert, cal tenir en compte que el país ha deixat de ser un paradís fiscal i que s'ha adaptat als estàndards internacionals en matèria econòmica. Romero va oferir ahir una conferència sobre conflictes de residència fiscal Espanya-Andorra en la mobilitat internacional que ha omplert la sala d'actes d'Andbank.

Ha explicat que, en un entorn global com l'actual, la mobilitat internacional de persones és cada vegada més habitual, ja sigui per motius laborals, econòmics, acadèmics, familiars o per buscar un entorn jurídic i social més segur. Moltes vegades, la promoció de la internacionalització xoca amb l'interès dels estats per no perdre contribuents i evitar situacions de frau fiscal, cosa que els porta a dissenyar una sèrie de mecanismes per tal de retenir-los i/o atraure'ls amb finalitats purament recaptatòries.

Durant la conferència s'han comentat les interpretacions recents sobre la residència fiscal que en fa la doctrina administrativa, els òrgans d'inspecció i els tribunals espanyols, com també les diferents eines a disposició del contribuent i la seva evolució, per tal de resol-

dre els conflictes de doble residència o de doble imposició propis d'aquesta matèria, la casuística dels quals és profusa i depèn totalment d'uns mitjans de prova basats en l'acreditació de molts elements fàctics.

També s'ha destacat l'alt volum de documents i de normes que cal interpretar. No hi ha faltat la referència a la recent sentència sobre l'impost de successions a Espanya. Així, els residents de països com Andorra que no pertanyen a la Unió Europea (UE) que rebien herències o donacions a Espanya ja no tindran un tracte fiscal diferent als espanyols i comunitaris en l'esmentat impost.

El febrer passat a el Tribunal Suprem espanyol va dictar sentència (STS 550/2018) per la qual es condemna Espanya per no permetre a un no resident, concretament un resident en un país no pertanyent a la Unió Europea o a l'Espai Econòmic Europeu, tributar per l'impost sobre Successions aplicant la normativa de la Comunitat Autònoma de residència del causant. La sentència conclou que la norma que desenvolupa els «punts de connexió» vulnera la lliure circulació de capitals i persones entre estats membres de la Unió Europea i tercers països. Aquesta sentència permet a aquells no residents que hagues-

sin liquidat una successió o una donació amb la normativa estatal, iniciar un procediment de sol·licitud de devolució d'ingressos indeguts en relació amb l'excés pel que s'hagués tributat en no poder aplicar la normativa autonòmica. I seria d'aplicació a les liquidacions no prescrites (el termini de prescripció és de quatre anys a comptar de la finalització del termini de presentació de les liquidacions corresponents: sis mesos en el cas de successions i trenta dies en el cas de donacions).

És d'esperar que a mitjà termini la normativa que desenvolupi els «punts de connexió» canviï en el mateix sentit.

Cinca retreu a l'INAF que no hagi presentat els comptes per ser auditats

El ministre de Finances, Jordi Cinca, ha dit que no li sembla bé que l'Institut Nacional Andorrà de Finances (INAF) no hagi presentat el seu informe econòmic al Tribunal de Comptes. Cinca ha afegit que totes les institucions l'han de lliurar en el termini preceptiu i, en el cas de l'INAF, ha recordat que aquest organisme ha tingut dos anys molt complicats a causa de l'afer BPA. De tota manera, ha indicat que en el proper exercici l'informe de l'INAF podrà ser analitzat al mateix temps que la resta.

Preguntat pels comptes del Comú de Sant Julià de Lòria, ha explicat que no figura en les competències del Govern fiscalitzar els números dels comuns. En relació als del Govern ha opinat que en els darrers sis o set anys s'han complert al voltant del 30% de les recomanacions que figuren en els informes del tribunal. El Govern, segons el ministre, encara no ha rebut el treball però quan el tingui «cada ministre haurà de parlar amb les direccions, veure què s'ha fet malament i el que s'ha de corregir». El gran objectiu, en paraules de Cinca, és que l'informe «posi de relleu cada cop menys incidències».

La CEA prioritza el Pla de salut abans que la reforma de la CASS

La Confederació Empresarial Andorrana (CEA) considera que abans d'abordar qualsevol reforma de la CASS (augment de cotitzacions, reducció de prestacions, increment del coeficient de rendiment del punt...) cal afrontar i implantar les mesures de contenció i de racionalització de la despesa que ja recollia el Pla Nacional de salut 2020 elaborat pel Govern.

Aquest document pretén ser una eina de govern en matèria de política sanitària i social en aquest necessari context de transformació i adaptació proposant un conjunt de mesures concretes i canvis legislatius. La CEA també manifesta la seva oposició a la totalitat de la proposta presentada pel consell d'administració de la parapública en el document 'Proposta de mesures per la sostenibilitat del sistema de pensions'. Segons la patronal s'ha de retardar l'edat de jubilació als anys que escaigui de manera progressiva i en el cas que s'estableixi un increment de cotitzacions, s'ha de definir l'equilibri de la càrrega entre l'empresa i el treballador. Tot i que considera necessari l'augment del factor de conversió (els anys amb què s'esgoten els diners cotitzats un cop jubilat), la CEA afirma, en un comunicat, que mai ha aprovat passar-lo al 21. També vol que s'especifiqui que és una taxa finalista destinada a cobrir les pensions.

Les mesures, en opinió de la CEA, han d'anar acompanyades d'una carència i en cap cas s'haurien d'aplicar de manera retroactiva. L'assegurança complementària hauria d'estar regulada i el temps mínim d'adquisició de drets hau-

ria de passar de cinc a set anys a banda, de contemplar en l'estudi actuarial les dades en relació a les persones que notenen aquests drets adquirits. Així mateix especifica que abans de posar en marxa mesures d'increment de caire impositiu o de les cotitzacions, que impliquin una major pressió fiscal i redueixin la capacitat de captar talent, cal aplicar mesures correctores del desequilibri clarament estructural del sistema.

La proposta de la CASS és augmentar l'edat de jubilació el 2028 a 67 anys. També es proposa incrementar la cotització de la jubilació del 12% actual al 18% el 2030. Això es duria a terme amb un increment del 0,5% anual de mitjana. A

més, es vol limitar les pensions que siguin tres vegades superiors al salari mínim, al voltant de 3.000 euros mensuals. Es pretén que no se'ls apugi l'IPC anualment. També es vol encarir el valor del punt de les noves pensions. Ja el passat mes de desembre, la CEA va emetre un comunicat indicant que abans de posar en marxa mesures destinades a incrementar la recaptació de manera continuada i insostenible per a les empreses andorranes, calia activar urgentment mesures de racionalització, tenint en compte que la despesa sanitària s'ha incrementat aproximadament un 50% en els darrers 10 anys, tot i que el nombre d'assegurats pràcticament s'ha mantingut.

Es manté la «dinàmica molt més incisiva» contra el contraban

El ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior, Xavier Espot, ha posat en relleu que es continuarà amb la «dinàmica molt més incisiva» a nivell policial i de controls a les duanes que han permès incrementar les confiscacions de tabac durant el 2017, tal com explicava el director de la policia, Jordi Moreno. D'aquesta manera, Espot ha destacat la feina que es fa no només a la duana sinó també amb els comerciants, ja que ha recordat que no tota persona que comet un delictes o una infracció de contraban ha de ser obligatòriament aquell que passa a través de la frontera cada dia sinó que es pot cometre també darre un taulell». En aquest sentit, ha remarcat que el que s'ha volgut és incidir en tota aquella persona que de manera directa o indirecta contribueix a cometre aquest delictes ja que això compromet «la seguretat del país, la convivència ciutadana» i les relacions internacionals.

Espot ha destacat que, a banda de la feina que fan els cossos d'Andorra, també s'està treballant molt la cooperació amb els veïns i que aquesta nova dinàmica «s'ha notat molt en el dia a dia del Pas de la Casa», on hi havia persones que estaven «en una situació de molt neguit» arran dels casos de contraban que es donaven. També ha recordat que s'ha endurit el Codi Penal i la Llei de mercaderies sensibles i que totes aquestes mesures han contribuït a tenir resultats.

D'altra banda, el reglament d'aplicació de la nova Llei de control de les mercaderies sensibles precisa les modalitats d'atorgament de la llicència d'operador i detalla la informació que ha de figurar en els llibres registre i en les factures en relació amb la identificació dels clients. Així mateix, el reglament regula les obligacions d'informació dels operadors respecte de les operacions amb mercaderies sensibles. L'objectiu, segons el ministre Jordi Cinca, és no perdre eficiència en la lluita contra el contraban de tabac. Aquest decret deroga l'anterior del 21 d'abril de 1999. L'entrada en vigor de la llei de control de les mercaderies sensibles ha comportat una simplificació de les obligacions comptables per als operadors, que poden homologar els seus llibres de registres comptables, sempre i quan es garanteixi el control i la traçabilitat de les operacions relacionades amb les mercaderies sensibles. Així, amb el reglament s'estableix el procediment a seguir per utilitzar sistemes de comptabilitat diferents al llibre de registre.

